

"ตำแหน่งที่ใช่" และ "ตำแหน่งที่ชอบ"

นำเสนอเมื่อ : 14 พ.ค. 2552

"ใช่" และ "ชอบ" เป็นคำตอบที่ดี

"ตำแหน่งที่ใช่" คือตำแหน่งที่คุณมีคุณสมบัติตรงกับตำแหน่งนั้น
รู้ได้จากคุณสมบัติที่บริษัทกำหนดไว้ในประกาศรับสมัครงาน ตำแหน่งแบบนี้ส่วนใหญ่ตรงกับสาขาที่คุณเรียนมา

คุณจบนิเทศศาสตร์ ก็จะเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ นักข่าว นักจัดรายการวิทยุ
นักวางแผนโฆษณา จบนิติศาสตร์ก็หนีไม่พ้นเจ้าหน้าที่กฎหมาย นิติกร ทนายความเจ้าหน้าที่เรจรัทหนีสิน
จบบัญชีก็เป็นเจ้าหน้าที่บัญชี เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ซึ่งคุณรู่ว่าจะสมัคร "ตำแหน่งที่ใช่"
ได้ตั้งแต่คุณตัดสินใจเขาเรียนระดับปริญญาตรีแล้ว

ถ้าคุณชอบหรือตั้งใจเนื้อหาที่เรียนมาทั้ง 4 ปีในมหาวิทยาลัย คิดว่านี่แหละคือสิ่งที่ต้องการ
อยากอยู่ร่วมกับมันได้ตลอดชีวิต
คุณตอบตัวเองได้แล้วว่าจะสมัครตำแหน่งอะไร...แต่มีน้อยคนนักที่คิดได้อย่างนี้
ในขณะที่เรียนยังถามตัวเองแทบทุกวันเรียนอะไรกัน จะเอาไปใช้หรือ
ไม่เห็นชอบเลยนี่เรคิดผิดหรือเปล่าที่เลือกคณะนี้...ถ้าคำถามเหล่านี้วนเวียนอยู่ในหัวคุณมาตลอดก็จะ
"ตำแหน่งที่ใช่" อาจจะไม่ใช่สำหรับคุณ

สำหรับสาขาที่เป็นวิชาชีพเฉพาะ เช่น บัญชี วิศวกร แพทย์ เกษษกร กฎหมาย
คุณคงตื่นได้ไม่มากนักเมื่อออกสู่สำหรัเรียนมาตั้งนาน จนตอนหนึ่งบัญชี ปิดบัญชีได้อย่างถูกต้อง
คุณมีการก่อสร้างบ้านหลังโตสำเร็จ วินิจฉัยโรคและจ่ายยาไม่พลาดเป็นที่ปรึกษากฎหมายที่ดีให้กับผู้เดือดร้อนได้
คุณคงต้องอยู่กับมันไปตลอดชีวิตนั่นแหละ แต่ถาตื่นมาวันหนึ่งพบว่า มันไม่ใช่มันไม่เหมาะอีกแล้ว
จะผันตัวเองไปเป็นนักร้อง นักแสดง ก็ไม่ต่างกัน

คุณมีโอกาสได้รับเลือกเข้าสัมภาษณ์งานสูงมาก ถ้าสมัครใน "ตำแหน่งที่ใช่"
บริษัทจะใช้คุณสมบัติของตำแหน่งที่ประกาศไว้เป็นเกณฑ์สำคัญ
ในการพิจารณาคัดเลือกใบสมัครเป็นรอยเป็นพื้นใบที่ถูกส่งเข้ามาทุกช่องทาง
ถ้ามั่นใจว่ามีคุณสมบัติครบทุกข้อตามที่ระบุไว้ เป็นไปได้สูงที่ใบสมัครของคุณจะถูกเลือกออกมา
ใครที่มีไม่ครบอย่างเพิ่งถอดใจ มีผู้สมัครไม่มากนักหรอกที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ขนาดนั้น
ขาดไปบางบางข้อก็ไม่ไหวทำงานในตำแหน่งนั้นไม่ได้
บริษัทไม่ยอมเสียโอกาสที่จะเรียกคุณเข้าไปคุยกันก่อนแน่นอน ถ้าคุณมีคุณสมบัติบางอย่างที่น่าสนใจ

เมื่อกฎเกณฑ์หลายๆ อย่างในโลกมักได้รับการยกเว้นหรือลอม
กฎเกณฑ์ในการสมัครงานก็งกหนีไม่พ้น
คุณสมบัติที่กำหนดไว้แต่แรกเป็นเพียงกรอบที่ช่วยให้คัดเลือกคนได้ง่ายขึ้นเท่านั้น ในทางปฏิบัติ

ความรู้สึกและเหตุผลบางอย่างเข้ามามีอิทธิพลในการตัดสินใจ ยิ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคนด้วยแล้ว
ไม่สามารถหาอะไรมาวัดได้ว่าเป็นรูปธรรมหรือนอกเสียจาก...ลองเรียกมาคุยกันก่อนดีกว่า

นี่เป็นเพียงการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ที่คุณจะได้รับเลือกเข้าสัมภาษณ์งานในกรณีที่ชอบอยากทำงานด้านที่เรี
ยมนมาหรืออาจกลับตัวไม่ทันแล้วเท่านั้น แต่สำหรับคุณที่ไม่ชอบไม่สนใจเอาเสียเลยกับสิ่งที่เพียรรำเรียนมากกว่า 4
ปี ถ้าอยู่กับมันทั้งชีวิตคงจะบาตายไม่ไหวหรอก... "ตำแหน่งที่ใช่" คงไม่ใช่คำตอบถูกต้องสำหรับคุณ

"ตำแหน่งที่ชอบ" อาจเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่คุณกำลังมองหาอยู่
แต่นั้นต้องต้องอยู่บนโอกาสของความเป็นไปได้ในน้อยที่จะได้รับเลือกเข้าสัมภาษณ์งานด้วยเช่นกัน
คุณต้องรับความจริงข้อนี้ให้ได้ อย่างไรก็ตาม
มันไม่ใช่ปัญหาหรือกโนเมื่อคุณถามตัวเองตั้งหลายต่อหลายครั้งก่อนตัดสินใจอย่างเด็ดขาดว่าคุณไม่สามารถทำใจ
ให้ชอบหรืออยู่กับ "ตำแหน่งที่ใช่" ได้ตลอดชีวิต อยากลองเปลี่ยน คนหาตัวเองในอีกมุม
ซึ่งน่าจะทำให้ชีวิตของคุณมีความสุขมากกว่า

สำหรับคนที่เลือกเดินทางนี้ ฉันอยากบอกว่าคุณมีเพื่อนร่วมอุดมการณ์เดียวกับคุณเยอะ
ดีไม่ได้อาจมากกว่าอีกทางก็ได้ เมื่อการเรียนในมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของตัวเอง
แต่กลับมีปัจจัยหลายๆ อย่างเข้ามาเป็นตัวแปรแทรก ไม่ว่า กระแสสังคม เศรษฐกิจ เพื่อน
หรือแม้แต่ความสามารถที่วัดจากคะแนนสอบเอนทรานซ์เพียง 2 ครั้ง ความไม่แน่ใจ ลังเล สับสนในความชอบ
ความถนัดของคนหนึ่งที่รู้สึกอย่างนี้

มีหลายคนที่คุณพบตัวเองได้จาก "ตำแหน่งที่ชอบ"
เขาโชคดีมากที่บริษัทให้ออกาสในการพิสูจน์ความสามารถด้วยการเลือกใบสมัครออกมา ทั้งๆ
ที่เขาว่าคุณสมบัติไม่ครบทุกข้อตามที่ระบุไว้ หรือบางที่อาจไม่มีเลยสักข้อด้วยซ้ำไป แต่ฉันเชื่อแน
เขาต้องมีอะไรบางอย่างที่น่าสนใจ ที่ทำให้กฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ลมครืนลงมาได้

ถ้าคุณมั่นใจว่ามีสิ่งมหัศจรรย์บางอย่างอยู่ในตัว
และเชื่ออีกว่ามันทำให้คุณไม่ต่างจากคนที่มีความสามารถครบถ้วน คุณคิดไม่ผิดที่เลือกทำในสิ่งที่คุณรักชอบ
แม้อายุตลอดเวลาวาโอกาสนั้นไม่เดินมาชนคุณบ่อยนัก แต่ชีววาจะเป็นไปไม่ได้

บางคนเรียนจบด้านครุศาสตร์ (ประถมวัย) แต่ความไม่ฝืนของเธอกลับเป็นงานด้านประชาสัมพันธ์
เธอไม่รีรอที่จะเดินตามฝัน มั่นใจว่านอกจากความฝันที่มีอยู่อย่างเตาเปี่ยมแล้ว
เธอยังมีความจริงบางอย่างไปที่สูงจนให้เห็นอีกด้วยว่าเธอสมควรที่จะเป็นเจ้าของความฝันนั้น ความจริงที่ว่าก็คือ
มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี รอยยิ้มที่สร้างความประทับใจแต่แรกเห็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์
และประสบการณ์การฝึกงานด้านประชาสัมพันธ์กว่า 3 เดือน จากสถาบันสอนภาษาอังกฤษแห่งหนึ่ง

บางคนฝันเรียนบัญชีมา 4 ปี เพื่อมาทำงานวางแผนการตลาด
กับเหตุผล...มีบางส่วนบัญชีเกือหนุการตลาดอยู่เชื่อมั่นว่าบางส่วนนั้นจะทำให้งานการตลาดดำเนินไปได้โดย
างมีประสิทธิภาพ เขาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วมันก็เป็นไปได้จริงๆ
ความละเอียดรอบคอบทำให้รายงานสำรวจตลาดคู่แข่งของเขามีข้อมูลสนับสนุนมากพอ
ตัวเลขที่วัดได้อย่างชัดเจน ข้อมูลการวิเคราะห์จุดอ่อน-จุดแข็งทั้งของบริษัทและคู่แข่งจากหลากหลายมุมมอง
ที่ยังไม่รวมถึงความสมบูรณ์ ความถูกต้องในทุกรายละเอียดของรายงาน
ที่ทำให้ผู้บริหารมีข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจปรับกลยุทธ์การตลาดเพื่อจะได้เปรียบเชิงการแข่งขันในปัจจุบัน
อีกด้วย

เป็นสองตัวอย่างที่ยกมาให้เห็น ไม่ผิดที่คุณไม่ชอบสิ่งที่เรียนมา ไม่สายไปที่เพิ่งมารู้ว่าชอบอะไรจริงๆ
คุณสามารถเปลี่ยนแปลงทางเดินชีวิตได้ เพียงมั่นใจว่ามั่นใจในถึงมีพอให้คุณขับต่อไปได้อีก 20
กิโลจากจุดหมายเดิมไปยังจุดหมายใหม่ที่คุณตั้งไว้ ถ้ามีไม่พอ อย่าเพิ่งถอดใจ ลองขับต่อไปอีกนิด
คุณอาจจะพบภูมิอยู่ข้างๆทางให้ได้เติมความรู้ และประสบการณ์ที่จะหล่อหลอมให้คุณแกร่งขึ้น
สามารถอยู่ได้อย่างมีความสุขในจุดหมายใหม่ซึ่งคุณเป็นคนเลือก....

ขึ้นอยู่กับคุณแล้วละ จะเลือกสมัครงานใน "ตำแหน่งที่ใช่" หรือ "ตำแหน่งที่ชอบ"
เลือกทางที่มีโอกาสมากหรือน้อย เลือกทำใจรับสิ่งที่เป็หรือลองเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้ทำในสิ่งที่รัก
ใช่สมองและหัวใจตรงดู คุณพอใจยืนอยู่ตรงไหนมากกว่ากันระหว่างที่ที่คุณยืนอยู่ตอนนี้
กับอีกที่ที่หมายตาเอาไว้

แต่ถ้า "ตำแหน่งที่ใช่" และ "ตำแหน่งที่ชอบ" ของคุณคืออย่างเดียวกันละก็
จงภูมิใจเกิดที่คุณถูกกำหนดมาให้เป็น "คนที่โชคดีที่สุด"

ขอขอบคุณ...คุณปนัดดา สังข์แก้ว

จากหนังสือ "กลยุทธ์เด็ด คว้างานดี ชีวิตนี้ไม่มีตะผุ่น."

เจ้าของผลงานล่าสุด..."คู่มือคนหางาน 108-1009 ตอบปัญหาหัวใจ"